

FEGYVERBEN

Talpig levélben csörömpölnek a fák
zúzott kékre vert arcát az ég
nedves felhőkkel borogatja
s mint zörgő esontú térdeplő anyókák
békéért imádkoznak a bokrok

cincogva surran egy egér
s már feldübörögnek medvék tankjai
farkasok gépfegyvertüze csattan
sasok bombázórepülése
hasogatja az eget

fegyverkezik támad a szél
vizesések dörögnek
s mi felnőtt fejjel még felkúszunk a fára
s a rémült madarak alól
kiszedjük a tojásgránátokat.

SOLTÉSZ JÓZSEF

MINEK NEVEZED?

Golyó golyót el nem talál;
s ha igen, olyan ritkán talál el
golyót golyó, hogy bizton
állíthatom: golyó golyót el nem talál.

Szerelmest szerelmes meg nem ért;
s ha igen, olyan ritkán, mint
szerelmest nem szerelmes,
vagy vevőt az ószeres.

Az öröklét irtózik magától,
a perc keservesen gyűjti éveit,
az örök borzongva tesped,
és lenézi alkatrészeit.

Mit tehetsz ember arról,
hogy ember vagy, s minek
nevezed magad, ha a
suttogás föl nem ébreszt?

SILAY FERENC

BORÚSAN

Az alkony szeleivel befesti a tájat
s reául, mint fészkére a szajkó.

Ablakom redőit leeresztve
alább száll a tornyom őrző csóka,

markában tart a hallgatás,
s a fészület ujjaival
árnyam szabja csattogva az olló.